

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf.I.30.219/2011/3.szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Szegedi Ítéltábla a 7. számú Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Varga László ügyvéd által képviselt **(felperes neve, cím)** alatti székhelyű felperesnek - a Dr. Csizmadia Zoltán ügyvéd által képviselt **(I.rendű alperes neve, címe)** alatti lakos I. rendű és **(II.rendű alperes neve)** ugyanottani lakos II. rendű alperesek ellen kölcsöntartozás megfizetése iránt indított perében a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 2011. február 17. napján kelt 8.G.40.296/2010/6. számú ítéletével szemben az alperesek részéről 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja.**

Kötelezi az I. és II. rendű alpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 15 nap alatt 750.000,- (Hétszázötvenezer) Ft másodfokú eljárási költséget, és az államnak - külön felhívásra - 900.000,- (Kilencszázezer) Ft le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A felperes a 2000. június 7. napján létrejött kölcsönszerződés alapján 15.500.000,- Ft összegű, majd a 2000. augusztus 25. napján kelt kölcsönszerződés alapján további 10.000.000,- Ft kölcsönt nyújtott az alperesek részére évi 22 %, illetve 21 % változó mértékű ügyleti kamat mellett. Mindkét szerződésben késedelmes törlesztés esetére az ügyleti kamat évi 6 %-kal növelt mértékű összegét kötötték ki. A kölcsön visszafizetésének biztosítékeként - egyebek mellett - a felek jelzálogjogot alapítottak az alperesek $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ arányban tulajdonában álló **település 1.neve, 1.../1. helyrajzi szám**

alatt felvett lakóház, udvar és szántó, valamint a **2....** helyrajzi számú szántó megnevezésű ingatlanokon. A kölcsönök visszafizetésével az alperesek késedelembe estek, ezért azokat a felek 2001. december 28. napján módosították.

A peres felek között 2004. május 4. napján létrejött kölcsönszerződés alapján a felperes 5.000.000,- Ft kölcsönt nyújtott az alperesek részére, lényegében a fenti szerződésekkel azonos feltételek - 18 %-os változó mértékű ügyleti kamat - és biztosítékok mellett.

A felperes a 2004. július 23. napján megkötött bankhitelszerződés alapján 12.000.000,- Ft hitelt, majd a 2004. szeptember 6. napján kelt kölcsönszerződés alapján 15.000.000,- Ft kölcsönt nyújtott a **M... Kft.** részére, az előbbi szerződésekhez hasonló feltételek mellett. A tartozás visszafizetéséért az alperesek egyetemleges készfizető kezességet vállaltak. A hitel biztosítéka - egyebek mellett - az alperesek $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ arányú tulajdonában álló **település 1.neve, 2....** helyrajzi számú ingatlan volt. Az alperesek a 2006. január 26. napján kelt okiratban átvállalták a társaság tartozását, melyhez a felperes hozzájárult.

A felperes 2004. október 26. napján kötött kölcsönszerződés alapján 5.100.000,- Ft kölcsönt nyújtott az alperesek részére, a fentiek szerinti feltételek mellett. A kölcsön megfizetésének dologi biztosítékaként a felek jelzálogjogot alapítottak az alperesek $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ arányban tulajdonában álló **település 1.neve, 2....** helyrajzi számú és a **település 2.neve, 3.../62.** helyrajzi számú ingatlanra.

A felperes 2008. június 6. napján kötött bankhitelszerződése alapján 3.000.000,- Ft hitelkeretet biztosított az I. rendű alperes részére 14,5 % változó mértékű ügyleti kamat mellett. A kölcsön biztosítékaként az I. rendű alperes teljes vagyonát jelölték meg.

A kölcsönök visszafizetésére csak részben került sor, ezért a felperes a szerződéseket felmondta és felszólította az alpereseket a tartozás kiegyenlítésére.

A felperes módosított keresetében kérte, hogy a bíróság egyetemlegesen kötelezze az alpereseket a 2001. december 28. napján kötött kölcsönszerződés módosításából eredően 4.834.126,- Ft tőke, ezen összegnek 2007. január 1. napjától a kifizetés napjáig számított évi 17,25+6 % késedelmi kamatának, 593.207,- Ft lejárt kamatnak és ezen összeg után 2007. január 1. napjától a kifizetés napjáig számított évi 6 %-os késedelmi kamatnak, valamint 28.900,- Ft költségnek a megfizetésére, továbbá

a 2004. május 4. napján kelt kölcsönszerződésből eredően 4.995.077,- Ft tőke, ezen összegnek 2005. július 7. napjától a kifizetés napjáig számított évi 16+6 %-os késedelmi kamata, 633.398,- Ft lejárt kamat és ennek 2006. március 29. napjától a kifizetés napjáig számított évi 6 %-os késedelmi kamata, valamint 46.200,- Ft költség, továbbá

a 2006. január 26. napján kelt szerződésből eredően 17.004.540,- Ft tőke és ezen összegnek 2008. július 1. napjától a kifizetés napjáig számított évi 16+6 %-os késedelmi kamata, 5.767.334,- Ft lejárt kamata és ennek 2008. július 1. napjától a kifizetés napjáig számított évi 6 %-os késedelmi kamata, valamint 158.600,- Ft költség, továbbá

a 2004. október 26. napján kötött kölcsönszerződés alapján 4.189.449,- Ft tőke, ezen összegnek 2009. október 1. napjától a kifizetés napjáig számított évi 15+6 %-os késedelmi kamata, 2.292.906,- Ft lejárt kamat és ezen összegnek 2009. október 1. napjától a kifizetés napjáig számított 6 %-os késedelmi kamata, valamint 83.000,- Ft költség megfizetésére.

- 3 -

Gf.I.30.219/2011/3.szám

Kérte továbbá, hogy a bíróság kötelezze az I. rendű alperest 3.000.000,- Ft tőke és ezen összegnek 2008. augusztus 1. napjától a kifizetés napjáig számított évi 14,5+6 %

késedelmi kamata, 2.122,- Ft lejárt kamat és ezen összeg 2008. augusztus 1. napjától a kifizetés napjáig számított évi 6 %-os késedelmi kamata, valamint 4.000,- Ft költség megfizetésére.

Kérte továbbá, hogy a bíróság kötelezze az I. és II. rendű alpereseket, mint jelzálog kötelezetteket annak tűrésére, hogy az $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ arányban közös tulajdonukat képező **település 1.neve, 2..... és 1.../1.** helyrajzi számú ingatlanokból, illetve a **település 2.neve, 3.../62.** helyrajzi számú ingatlanból a kereseti követelést, valamint a javára megítélt perköltséget kielégítse.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték, vitatták annak összecszerűségét. A kitűzött tárgyaláson nem jelentek meg, érdemi álláspontjukat részleteiben nem fejtették ki.

Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az I. és II. rendű alpereseket, egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 40.626.737,- Ft-ot és ebből

4.834.126,- Ft után 2007. január 1. napjától a kifizetés napjáig járó évi 23,25 % és 593.207,- Ft után évi 6 %,

4.995.077,- Ft után 2005. június 7. napjától a kifizetésig járó évi 22 % és 633.398,- Ft után 2006. március 29. napjától a kifizetés napjáig járó évi 6 %,

17.004.540,- Ft után 2008. június 1. napjától a kifizetésig járó évi 22 % és 5.737.334,- Ft után évi 6 %,

4.189.449,- Ft után 2009. október 1. napjától a kifizetésig járó évi 25 % és 2.292.906,- Ft után évi 6 % késedelmi kamatot.

Kötelezte az alpereseket, mint egyetemleges jelzálog kötelezetteket annak tűrésére, hogy a felperes a követelését az alperesek $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ arányban tulajdonában álló **település 1.neve, 2.....** helyrajzi számú, a **település 1.neve, 1.../1.** helyrajzi számú és a **település 2.neve, 3.../62.** helyrajzi számú ingatlanaira vezetett végrehajtás útján kielégítse.

Kötelezte továbbá az I. rendű alperest, fizessen meg a felperesnek 3.006.122,- Ft-ot és ebből 3.000.000,- Ft után 2008. augusztus 1. napjától a kifizetésig járó évi 20,5 %, 2.122,- Ft után évi 6 % késedelmi kamatot. Indokolásában megállapította, hogy az alperesek a keresetet érdemben nem vitatták, a tárgyaláson személyesen nem jelentek meg, nem is képviseltették magukat, mulasztásukat hitelt érdemlően nem igazolták. Erre figyelemmel a felperes által becsatolt okirati bizonyítékok alapján a kereset szerint marasztalta őket.

Az ítélettel szemben az alperesek nyújtottak be fellebbezést, melyben - tartalma alapján - annak megváltoztatását és a kereset elutasítását kérték. Arra hivatkoztak, hogy a 2011. február 14-én benyújtott, a február 17-i tárgyalás távollétükben történő megtartására irányuló kérelmen nem az I. rendű alperes aláírása szerepel. Kifogásolták, hogy az elsőfokú bíróság nem figyelmeztette őket a Pp. 141. § (2) és (6) bekezdésben foglaltak közlésével a jogaikra és a kötelezettségeikre, illetve az ítélet átvételéig abban a tudatban voltak, hogy az I. rendű alperes jogi képviselője teljes körűen intézi az ügyüket. Ennek folytán érdemi védekezést nem volt módjuk

előterjeszteni, ezért továbbra is fenntartják azt, hogy a felperes által követelt összegnél kevesebbel tartoznak. Véleményük szerint a bíróság a személyes meghallgatásuk nélkül jogszerűen nem tisztázhatta a tényállást, így tévesen rendelkezett a bizonyítási eljárás befejezéséről. Arra is hivatkoztak, hogy az I. rendű alperest 3.006.122,- Ft megfizetésére

kötelező marasztalás nem a kereset szerint történt, ezért az ítélet ellentétes a Pp. 215. § (1) bekezdésében írtakkal.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult.

A fellebbezés **alaptalan**.

Az alperesek - ténylegesen az I. rendű alperessel egy háztartásban élő II. rendű alperes - a 2011. február 17-i tárgyalásra szóló idézést 2010. november 22-én átvették. A végzés tartalmazta, hogy az alpereseknek a keresetre 15 nap alatt, de legkésőbb a tárgyaláson nyilatkozniuk kell, elő kell adniuk a védekezésük alapjául szolgáló tényeket, ezek bizonyítékait, illetőleg az ügyre vonatkozó okiratokat is be kell mutatniuk. A bíróság e végzésében figyelmeztette az alpereseket, hogy tényállításaikat, nyilatkozataikat, bizonyítékaikat a gondos és az eljárás elősegítő pervitelnek megfelelő időben adják elő, illetve terjesszék elő. Arra is figyelmeztette őket, hogy ha tényállításuk, nyilatkozatuk előadásával, bizonyítékaik előterjesztésével alapos ok nélkül késlekednek, az előadásuk előterjesztésének bevétele nélkül határozhat (Pp. 141. § (2) és (6) bekezdése).

Mindezek ellenére az alperesek a fizetési meghagyás ellen benyújtott ellentmondásukban írt, a keresetösszegezésére vonatkozó előadásukat, azaz érdemi védekezésüket a felhívásban megjelölt szerinti részletességgel nem terjesztették elő, hanem - 3 nappal a tárgyalás előtt - azt jelentették be, hogy Németországba utaznak. A per eldöntése szempontjából nincs jelentősége annak, hogy a fél ezen beadványát ő, vagy jogi képviselője nyújtotta-e be, illetőleg elmulasztotta-e az I. rendű alperes jogi képviselője a megbízásból eredő valamely kötelezettségét, amikor a tárgyaláson nem jelent meg. Ellenkezőleg, ha e bejelentés nem történik, akkor különösen fennállt az ún. „mulasztásos ítélet” meghozatalának feltétele.

A beadványban az alperesek a felperes követelését - mint ahogy azt a fizetési meghagyás elleni ellentmondásukban már bejelentették - összegezésében ugyan valóban vitatták, de ennek érdemi okát, bizonyítékaikat nem jelölték meg. Önmagában az az alperesi nyilatkozat, hogy a felperesi követelés összegezését nem ismeri el, nem teszi a felperes tényállításait kétségesé. Ha az alperes a felperes keresetében foglaltakra bírói felhívás ellenére sem tesz konkrét nyilatkozatot, akkor a bíróság a felperes ténybeli előadását valóban fogadhatja el, ha annak tekintetében kételye nem merül fel (eBDT 2010.2212. számú jogeset).

Az alperesek a fellebbezésükben sem igazolták a tárgyalás elmulasztásának okát és főként: nem pótolták a mulasztásukat. Ekkor sem fejtették ki azt, hogy a felperestől felvett kölcsönt mikor, hogyan törlesztették, erre figyelemmel mennyi a fennmaradó tartozásuk, azaz milyen összeg erejéig vitatják a felperesi követelést.

Gf.I.30.219/2011/3.szám

Az elsőfokú bíróság ugyan helytelenül állapította meg, hogy az alperesek a keresetet érdemben nem vitatták, miután azt összegezésében már az ellentmondásukban is kifogásolták; ennek ellenére helyesen döntött, amikor a felperes okirati bizonyítékokkal, részletes számadatokkal alátámasztott kereseti kérelmének megfelelően marasztalta az alpereseket, akik a gondos, az eljárást elősegítő pervitel helyett rosszhiszemű, perelhúzó

magatartást folytattak, részletes védekezésüket a másodfokú eljárásban sem adták elő. Megjegyzi az ítélőtábla, hogy az alperesek a másodfokú eljárásban már egyébként sem hozhatták volna fel azokat a tényállításait és bizonyítékait, amelyeket az elsőfokú eljárásban meg sem kíséreltek előadni; tényállításaik és bizonyítékaik előterjesztésével alapos ok nélkül késlekedtek (BH 2003/204/II. számú jogeset).

Tévesen hivatkozott az I. rendű alperes arra, hogy az elsőfokú ítélet nem a módosított kereseti kérelem szerint marasztalta őt. A keresetmódosítás - melyet az alperesek 2010. december 23-án átvettek - külön-külön tartalmazta az I. rendű alperest a felperessel 2008. június 6. napján megkötött kölcsönszerződésből terhelő tőke, lejárt kamat és költségtartozásokat, valamint az egyes részösszegek után kért késedelmi kamatot. Az elsőfokú ítélet - helyesen - a marasztalást egyösszegben jelölte meg, és csak az egyes részösszegek után járó kamatokat részletezte a keresetnek megfelelően.

Az előbbiekre figyelemmel az ítélőtábla az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta.

Az eredménytelen fellebbezés folytán az ítélőtábla a Pp. 78. § (1) és (2) bekezdése alapján a Pp. 82. § (1) bekezdése szerint az alpereseket egyetemlegesen kötelezte a felperes másodfokú eljárási költségének megfizetésére. A jogi képviselő munkadíját az ítélőtábla a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének b) pontja és (5) bekezdése alapján állapította meg.

Az alperesek illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illeték viselésére az alperesek egyetemlegesen kötelesek az 1990. évi XCIII. törvény 74. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése és 15. § (1) és (3) bekezdése alapján.

Szeged, 2011. június hó 3. napján

Dr. Kemenes István sk.
a tanács elnöke

Dr. Hámosi Attila sk.
előadó bíró

Dr. Kiss Gabriella sk.
táblabíró